

Černou nocí míhá se černý stín

Panychida

Bezhvězdná tma, nevyšel měsíc,
černou nocí míhá se černý stín -
ruksak na zádech protržený,
na cestu drobně sype se cukrín.

Po plíživých stezkách na botách větvičky tlumí krok.
Za dne po hospodách šíří se zkazky hrůzné.
Pašerákům příběhy tyto přijdou vhod,
že v noci zbloudilé pocestné vyděsí k smrti
na záda Stilzela skřeta - skřeta skok.

Bezhvězdná tma, nevyšel měsíc,
černou nocí míhá se černý stín.
Utichnou dvorce, lamp pohasne zář,
míhá se nocí začernělá tvář.

Říjnové počasí rychle se mění,
přichází do hor první sníh.

Praská řemen ruksaku zcela náhle,
hůl při pádu odlétá v dál,
ztrácí postava rovnováhu,
paš muž okolo rozsypal.
Uvázla noha ve skalní průrvě,
o pomoc křičí muž z plných plic - Božího milosrdenství nedovolá
.

Sněžilo dny, sněžilo noci.
Teplé paprsky jarního slunce
neopřou se do tváře mužovy nikdy víc.

Mění se časy, mění se doba,
mění se účel těch nočních cest.
Navzdory té době, navzdory mocným přes močály a kopce
železnou oponou člověka vést.